

Joels bok och den laodiceiska sjundedagsadventistförsamlingen - Nummer fyrtiosex

Jeff Pippenger
2026-02-12

Nummer fyrtiosex

Caesarea Filippi till Caesarea Maritima representerar tiden från den tredje till den nionde timmen, vilken delas vid den sjätte timmen. Uppdelningen från Caesarea till Caesarea var Förklaringsberget. Förklaringsberget sammanför två andra linjer med waymarken om tre steg som föregår den pentekostala söndagslagen med fem dagar.

På berget talade Gud Fadern för andra gången. Första gången Han talade var vid Kristi dop, sista gången var strax före korset.

Nu är min själ bedrövad; och vad skall jag säga? Fader, fräls mig från denna stund; men för denna skull har jag kommit till denna stund. Fader, förhärlika ditt namn. Då kom en röst från himmelen, som sade: Jag har både förhärlikt det och skall förhärlika det igen. Folket som stod där och hörde det sade därför att det var åskan; andra sade: En ängel talade till honom.
Johannes 12:27–29.

Gud förhärlikar sitt namn när han förseglar de etthundrafyrtiofyra tusen och skriver sitt namn på dem.

Den som segrar skall jag göra till en pelare i min Guds tempel, och han skall aldrig mer gå ut därifrån; och jag skall skriva på honom min Guds namn och namnet på min Guds stad, det nya Jerusalem, som kommer ner från himlen, från min Gud; och jag skall skriva på honom mitt nya namn. Den som har öron må höra vad Anden säger till församlingarna. Uppenbarelseboken 3:12, 13.

På Förklaringsberget var Petrus, Jakob och Johannes de enda lärjungar som var närvarande, liksom de var vid uppväckelsen av Jairus dotter och återigen i Getsemane. Getsemane, liksom när Fadern talade i Johannes tolv — kom strax före korset. Getsemane betyder ”oljepress”, vilket identifierar jungfrurnas oljetest. Getsemane är den ”kris” som för själen ”ansikte mot ansikte med döden”, och de visa jungfrurna består provet, ty i det andra tempelprovet kom de ansikte mot ansikte med livet, såsom Jesus undervisade ”ansikte mot ansikte” i trettio dagar.

Första gången Fadern talade var vid Kristi dop, och första gången Han uteslutande tog med sig Petrus, Jakob och Johannes var när Jairos tolvåriga dotter uppväcktes. Uppväckelsen av den tolvåriga jungfrun överensstämmer med Kristi dop, vilket symboliserar uppståndelsens kraft. Uppväckelsen av Jairos dotter överensstämmer med Kristi dop och Caesarea Filippi. Getsemane och Kristi vända när Fadern talade strax före korset överensstämmer med Caesarea Maritima.

Rad för rad representerar Petrus de etthundrafyrtiofyra tusen som beseglas i Caesarea Filippi, när Simon Barjonas namn ändras till Petrus. Sedan Petrus väl blivit besegrad i Panium, som är Caesarea Filippi, går han vidare till bergets sjätte timme, där han upphöjs såsom ett baner, medan han fortsätter för att besvara Kornelius kallelse i Caesarea Maritima. I Caesarea Filippi lämnar Petrus lägermötet i Exeter med Guds sigill och Midnattsropets budskap att förkunna. Islams budskap, såsom det representeras av basunhögtiden, för Petrus vidare till Caesarea vid havet. Islams budskap upphöjer Petrus inför världens åsyn, ty Petrus har i förväg förutsagt Islams profetiska ankomst före basunhögtiden.

Se, jag skall sända er profeten Elia, innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår landet med förbannelse. Malaki 4:5, 6.

Rad för rad är Elias budskap det budskap som grundar sig på att förena fäderna med deras barn. Elia var Fader Miller, som åskådliggör sina barn. De etthundrafyrtiofyra tusen är William Millers barn, och att vända Millers hjärta till hans barn är att bringa milleriternas historia i samklang med Elias historia, liksom Johannes Döparen med den budbärare som är förknippad med de etthundrafyrtiofyra tusen. Ett led i samordningen av dessa fyra linjer är att i var och en av Elias, Johannes' och Millers prövningshistorier var det enda budskapet av närvarande sanning det budskap som kom genom budbäraren.

Och Elia, tishbiten, en av Gileads inbyggare, sade till Ahab: Så sant Herren, Israels Gud, lever, inför vars ansikte jag står: under dessa år skall varken dagg eller regn falla, utom på mitt ord. 1 Kung. 17:1.

Syster White är tydlig med att de som inte tog emot Johannes budskap, honom som Jesus identifierade som Elia, inte skulle ha någon nytta av Jesu undervisning, och likaså att de som förkastade Millers budskap, framställt som den första ängelns budskap, inte kunde ha någon nytta av den andra ängelns budskap. I anslutning till Elias tillkännagivande att regn endast skulle komma på hans befallning, kom det slutliga provet, vilket inbegrep befallningen att välja mellan Elias budskap eller Baals budskap. Den profetiska symbolen "hur länge" sammanbinder Elias Karmelberg med söndagslagen.

Då sände Ahab bud till alla Israels barn och samlade profeterna på berget Karmel. Och Elia trädde fram inför allt folket och sade: Hur länge skall ni halta mellan två meningar? Om Herren är Gud, så följ honom; men om Baal är det, så följ honom. Men folket svarade honom inte ett ord. Då sade Elia till folket: Jag, jag ensam, är kvar som Herrens profet, medan Baals profeter är fyra hundra femtio man. Låt dem därför ge oss två tjurar; och må de välja den ena tjuren åt sig och stycka den och lägga den på veden, men inte göra upp någon eld under den; och jag skall tillreda den andra tjuren och lägga den på veden, men inte göra upp någon eld under den. Sedan skall ni åkalla era gudars namn, och jag skall åkalla Herrens namn; och den Gud som svarar med eld, han är Gud. Och allt folket svarade och sade: Det är väl talat. 1 Kung. 18:20–24.

Prövningen på Karmel var ett val mellan två budskap. En prövning mellan sann och falsk profetia, och mellan budbäraren Elia och de profeter som satt vid Isebels bord. Det handlade om budbäraren och budskapet. År 1844 upprepades Karmel, då Herren frambringade en prövning som uppenbarade Miller som den sanne profeten och Millers budskap som daggen och regnet. Skillnaden mellan den sanne profeten och det sanna budskapet i kontrast till den falske profeten och det falska budskapet framställdes vid lägermötet i Exeter genom tältet i Exeter och Watertown-gruppens tält. Två tabernakel som representerade det sanna i kontrast till det falska. Den åtskillnad som gjordes på Karmel och historien om 1844 identifieras vid Caesarea Filippi när Petrus beseglas och lyfts upp på berget som ett baner. Han lyfts upp därför att han hade hävdatt att hans budskap var det enda sanna budskapet om det sena regnet. Han lyftes upp när hans förutsägelse uppfylldes.

Basunhögtiden är den tredje högtiden och lackmustestet i pingsttiden, och före detta lackmustest identifierar Petrus att islam skall släppas lös för att markera början på förkunnelsen av midnattsropet. Profetians uppfyllelse var det som gjorde åtskillnaden mellan milleriterna och protestanterna, vilka representerar det tidigare förbundsfolket som blir förbigånget. Elia dödade personligen de falska profeterna, när åtskillnaden mellan sant och falskt väl hade uppenbarats. Åtskillnaden sker vid basunhögtiden, när en förutsägelse om islam uppfylls.

Midnattsropet i den milleritiska historien var en förutsägelse som korrigerades och därefter uppfylldes. Det uppfylldes den 22 oktober 1844, medan Millers ursprungliga förståelse av midnattsropet var året 1843. Samuel Snow representerar korrigeringen av budskapet, och hans budskap blev känt som det "sanna" midnattsropets budskap.

1844 var en illustration av skillnaden mellan Millers budskap och protestanternas budskap. I prövningsprocessen dödades protestanterna av Miller, och de blev därefter den avfälliga protestantismen, Roms döttrar, Isebels präster. Skillnaden blev uppenbar genom antingen ett mottagande eller ett förkastande av det profetiska budskapet. Hos Johannes och Miller blottlade det profetiska budskapet det falska budskapet hos det tidigare förbundsfolket som blev förbigånget. Elias budskap förkunnade att det inte skulle komma något regn utom på hans ord, och efter tre och ett halvt år skulle prövningen av detta anspråk bli uppenbar.

Och det skedde, när Ahab fick se Elia, att Ahab sade till honom: Är det du som drar olycka över Israel? Han svarade: Jag har inte dragit olycka över Israel, utan du och din fars hus, genom att ni har övergett Herrens bud och du har följt Baalerna. Sänd därför nu bud och samla till mig hela Israel på berget Karmel, likaså Baals profeter, fyra hundra femtio, och Aserornas profeter, fyra hundra, som äter vid Isebels bord. 1 Kung. 18:17–19.

Åtskillnaden mellan det falska och det sanna, vare sig det gällde budbäraren eller budskapet, blev tydlig genom en prövningsprocess som innefattade anklagelser mot både budskapet och budbäraren. Elia var den som anklagades för att dra olycka över Israel, ty hans budskap hade hejdat regnet. Om det hade fortsatt att regna i Israel, skulle ingen fråga ha väckts om Elia. Frågan grundade sig på Elias förutsägelse och dess uppfyllelse under de tre och ett halvt åren.

När Petrus befinner sig vid Caesarea Filippis lackmusprov, vilket är basunhögtiden, och också där åsnan löses, markeras början på budskapet om Midnattsropet. Petrus, lik Elia, har just bevittnat bekräftelsen av sin förutsägelse, och åtskillnaden mellan det sanna och det falska har demonstrerats så att alla kan se den. Bekräftelsen av förutsägelsen framställs genom basunhögtiden — vilket är lackmusprovet. Förutsägelsen förebildades av både 1840 och 1844, där en förutsägelse korrigeras och därefter uppfylls. Josiah Litchs korrigerade förutsägelse gav kraft åt den förste ängeln den 11 augusti 1840, och Millers förutsägelse om året 1843 korrigerades av Snow.

”År 1840 väckte ännu ett märkligt uppfyllande av profetian vida utbrett intresse. Två år tidigare hade Josiah Litch, en av de ledande predikanterna för det andra adventet, publicerat en utläggning av Uppenbarelsboken 9, där han förutsade det osmanska rikets fall. Enligt hans beräkningar skulle denna makt störtas ... den 11 augusti 1840, då man kan förvänta att den osmanska makten i Konstantinopel kommer att brytas. Och detta tror jag kommer att visa sig vara fallet.”

”Just vid den angivna tiden accepterade Turkiet genom sina ambassadörer de allierade makterna i Europas beskydd och ställde sig därmed under de kristna nationernas kontroll. Händelsen uppfyllde förutsägelsen exakt. När detta blev känt, blev mängder av människor övertygade om riktigheten i de principer för profetisk uttolkning som Miller och hans medarbetare hade antagit, och adventrörelsen fick en underbar drivkraft. Män med lärdom och anseende förenade sig med Miller, både i förkunnelsen av hans uppfattningar och i publiceringen av dem, och från 1840 till 1844 utbredde sig verket snabbt.” The Great Controversy, 334, 335.

Litchs förutsägelse handlade om islam, och Snows förutsägelse handlade om den stängda dörren. När Litchs förutsägelse gick i uppfyllelse, godtogs den metodik som hade fastställt budskapet, och de som tog emot budskapet ”förenade” sig med budbäraren. Både budskapet och budbäraren erkändes i förutsägelsens uppfyllelse. Litchs förutsägelse handlade om islam, och Snows förutsägelse handlade om den stängda dörren.

”Jag såg Guds folk glada i förväntan och se fram mot sin Herre. Men Gud avsåg att pröva dem. Hans hand dolde ett misstag i beräkningen av de profetiska tidsperioderna. De som såg fram mot sin Herre upptäckte inte detta misstag, och inte heller de mest lärda män som motsatte sig tidpunkten förmådde se det. Gud avsåg att hans folk skulle möta en besvikelse. Tiden gick, och de som med glädjefull förväntan hade sett fram mot sin Frälsare blev sorgsna och modfälda, medan de som inte hade älskat Jesu uppenbarelse utan tagit emot budskapet av fruktan, gladde sig över att han inte kom vid den förväntade tiden. Deras bekännelse hade inte påverkat hjärtat och renat livet. Tidens förlopp var väl ägnat att uppenbara sådana hjärtan. De var de första att vända sig bort och förlöjligen de sorgsna, besvikna som verkligen hade älskat sin Frälsares uppenbarelse. Jag såg Guds vishet i att pröva sitt folk och ge dem ett genomträngande prov för att uppdaga dem som skulle dra sig undan och vända tillbaka i provningens stund.

”Jesus och hela den himmelska härskaran såg med medlidande och kärlek på dem som med ljuv förväntan hade längtat efter att få se honom som deras själar älskade. Änglar svävade omkring dem för att uppehålla dem i deras provnings stund. De som hade försummat att ta

emot det himmelska budskapet lämnades i mörker, och Guds vrede upptändes mot dem, därför att de inte ville ta emot det ljus som han hade sänt dem från himlen. Dessa trogna, besvikna människor, som inte kunde förstå varför deras Herre inte kom, lämnades inte i mörker. Åter leddes de till sina biblar för att rannsaka de profetiska tidsperioderna. Herrens hand avlägsnades från tidsberäkningarna, och misstaget förklarades. De såg att de profetiska tidsperioderna sträckte sig till 1844 och att samma bevisning som de hade framlagt för att visa att de profetiska tidsperioderna avslutades 1843, visade att de i själva verket skulle upphöra 1844. Ljus från Guds ord lyste över deras ställning, och de upptäckte en dröjsmål tid — 'Om den [synen] dröjer, så vänta på den.' I sin kärlek till Kristi omedelbara ankomst hade de förbisett synens dröjsmål, vilket var avsett att uppenbara de sant väntande. Åter hade de en bestämd tidpunkt. Men jag såg att många av dem inte kunde höja sig över sin svåra besvikelse för att äga den grad av nit och kraft som hade utmärkt deras tro år 1843.

"Satan och hans änglar triumferade över dem, och de som inte ville ta emot budskapet gratulerade sig själva till sitt framsynta omdöme och sin vishet i att inte ta emot villfarelsen, såsom de kallade den. De insåg inte att de förkastade Guds rådslut till sitt eget fördärv och verkade i förening med Satan och hans änglar för att bringa Guds folk i förvirring, medan detta folk levde ut det himmelsända budskapet.

"De troende i detta budskap blev förtryckta i kyrkorna. Under en tid hölls de, som inte ville ta emot budskapet, tillbaka av fruktan från att ge uttryck åt sina hjärtans känslor; men tidens förlopp uppenbarade deras verkliga sinnelag. De önskade tysta det vittnesbörd som de väntande kände sig tvungna att bära, nämligen att de profetiska tidsperioderna sträckte sig till 1844. Med klarhet förklarade de troende sitt misstag och angav skälen till varför de väntade sin Herre år 1844. Deras motståndare kunde inte anföra några argument mot de kraftfulla skäl som framfördes. Ändå upptändes kyrkornas vrede; de var fast beslutna att inte lyssna till bevisen och att stänga ute vittnesbördet från kyrkorna, så att de andra inte kunde höra det. De som inte vågade undanhålla andra det ljus som Gud hade gett dem, blev uteslutna ur kyrkorna; men Jesus var med dem, och de glädde sig i ljuset från hans ansikte. De var beredda att ta emot den andra ängels budskap." Early Writings, 235–237.

Petrus representerar de ett hundra fyrtiofyra tusen som, liksom Litch, framlägger en korrigerad förutsägelse om islam och slutet på ett rike; och liksom Snow framlägger Petrus också en korrigerad förutsägelse om den stängda dörren. Litchs budskap om islams andra ve var en yttre förutsägelse, och Snows stängda dörr var en inre förutsägelse. För Snow började verket när Herren drog bort sin hand från tidsberäkningarna, och då såg man att samma bevisning som tidigare hade ansetts bevisa 1843, i själva verket bevisade den 22 oktober 1844. För Litch var det en beräkning som, när den gick i uppfyllelse, förde ängeln i Uppenbarelseboken tio ned för att stå på jorden och havet.

Det faktum att Litch omberäknade sin förutsägelse tio dagar före dess uppfyllelse identifierar arbetet med att korrigera en tidigare förutsägelse som ett prov. Är början år 1840 och slutet år 1844 i själva verket en profetisk symbol för en förutsägelse som omberäknas för att bli det sanna midnattsropet? Typifierar verkligen milleritisk historias alfa och omega, som avslutades med förkunnandet av midnattsropet, de profetiska kännetecknen för de etthundrafyrtiofyratusens sanna

midnattsrop?

Under båda perioderna då den korrigerade förutsägelsen förkunnades framträdde kontrovers mot milleritbudskapet, ty budskapet oroade folket. När Petrus står i Caesarea Filippi råder en kontrovers över det budskap som började före Caesarea Filippi, ty det är uppfyllelsen som bekräftar att det endast var på Petrus ord som regnbudskapet skulle falla. Caesarea Filippi är basunhögtiden och sammanfaller med att Kristus sänder två lärjungar, som representerar den andre ängeln, för att lösa Islams åsna. Lösandet av Islams åsna tillkännager början på midnattsropsbudskapet vid lägermötet i Exeter, ty när Samuel Snow, som hade dröjt i stället för att anlända på öppningsdagen, anlände till häst en dag för sent, den 13 augusti, markerar detta dröjsmålets tids slut och början på det budskap som skulle bäras fram som en flodvåg när mötet avslutades den 17:e.

Kontroversen i milleriternas historia, kung Ahabs anklagelser och de tvivelsjuka judarnas motstånd när Kristus drog in i Jerusalem identifierar alla en strid som når sin avslutning vid basunhögtiden, när åsnan löses. Åsnans lösande är bekräftelsen på en profetia som utpekar en stängd dörr över adventismen i början vid Caesarea Filippi och en stängd dörr vid periodens slut vid Caesarea Maritima. Åsnan är en symbol för den tredje vedermödans islam, som drabbar Förenta staterna, däribland Nashville, Tennessee. Den misslyckade förutsägelsen för den 18 juli 2020 blir nu gradvis rättad allteftersom Herren drar tillbaka sin hand och avseglar Jesu Kristi uppenbarelse. Detta avseglande började i öknen i juli 2023.

Synen i Daniel elva

Basunernas högtid representerar den sjunde basunen, vilken är det tredje ve, vilket är islam. En basun är ett yttre varningsbudskap om krig, men den kan också förstås som en inre kallelse till en helig sammankomst. Som det lackmustest som börjar när de trettio dagarna av det andra tempeltestet avslutas, är det både ett yttre och ett inre budskap. Det första grundläggande testet kom våren 2024 genom den yttre synen av antikrist såsom den framställs i Daniel 11:14.

Och i de tiderna skall många resa sig mot konungen i söder; också rövarena bland ditt folk skall upphöja sig för att fullborda synen; men de skall falla. Daniel 11:14.

Den föregående versen introducerade Panium, och Paniums vittnesbörd fortsätter ända fram till vers femton.

Ty konungen i Norden skall återvända och uppåda en större skara än den förra, och efter några år skall han med visshet komma med en stor här och med stora rikedomar. Daniel 11:13.

Kungen i norr i verserna tio till femton är påvedömet ställföreträdande makt, vilken representerades av Ronald Reagan i vers tio, när järnridåns mur avlägsnades, förebildad genom Berlinmurens fall den 9 november 1989. Vers sexton markerar avlägsnandet av skiljemuren mellan kyrka och stat vid söndagslagen. Vers elva och tolv representerar det ukrainska kriget som började 2014, och vers tretton identifierar valet 2024, då Trump, den åttonde presidenten sedan Reagan, som också är den åttonde presidenten vilken är av de sju föregående presidenterna, ”återvänder” med större makt; ty när han återvänder skall han ”uppåda en större skara än den förra och skall

med visshet komma efter några år.” De ”några år” som avses är Joe Bidens fyra år.

Efter 2024 kommer Rom, i överensstämmelse med vers tretton, att träda in i Paniums profetiska historia. Den 8 maj 2025 valdes den förste påven från det andliga härliga landet, och han valde namnet Leo, vilket bär med sig många betydelsefulla profetiska kännetecken. Därefter, i vers femton, upptas striden.

Så skall kungen i norr komma och kasta upp en belägringsvall och inta de starkast befästa städerna; och söderns arméer skall inte kunna stå emot, ej heller hans utvalda folk; och det skall inte finnas någon kraft att stå emot. Daniel 11:15.

Slaget vid Panium inleds i vers femton, och jorddjuret, representerat av Donald Trump, kommer att besegra sydens rike. Sydens kung i vers elva inledde ett krig med Ukraina, påvedömets ombudsmakt, vilken finansierades och understöddes av påvedömets ombudsmakt i vers tio — Förenta staterna. Sydens kung skulle bli segerrik i slaget vid Rafia, men i segerns efterdyningar lämnar den fortskridande upplösning, som alltid är förknippad med undergången för ett sydens drakrike, sydens kung i en ytterst sårbar ställning, när nordens kung återvänder, starkare än någonsin, och förbereder sig för slaget vid Panium. Ryssland och Putin är sydens kung när Förenta staterna inledde det ukrainska kriget år 2014. År 2022 började invasionen och blod började flyta. År 2024 återvände nordens kung.

Petrus befinner sig i Caesarea Filippi, vilket är början på förkunnelsen av Midnattsropets budskap. Petrus har, liksom Elia och milleriterna såsom representerade av Litch och Snow, tidigare framlagt en förutsägelse om en stängd dörr och islam. Dess uppfyllelse identifierar åtskillnaden mellan de sanna och falska budskapen om det sena regnet, och de sanna och falska budbärarna. Petrus budskap är det korrigerade budskapet om Nashville och islam, och när han står i Caesarea Filippi, står han i Panium, striden som leder till söndagslagen i vers sexton. Uppfyllelsen av Petrus förutsägelse identifierar början på förkunnelsen av Midnattsropet, när islam löses, vilket också är, rad på rad, när striden vid Panium infaller.

Synen i Daniel tio

Basunhögtiden representerar den sjunde basunen, som är det tredje veropet, vilket är islam. En basun är ett varningsbudskap och också en kallelse till en helig sammankomst. Den är också det lakmustest som börjar när det andra templets trettiodagarsprövning avslutas. Den första grundläggande yttre prövningsvisionen av antikrist anlände våren 2024, och den andra inre prövningsvisionen av Kristus, sådan den framställs i Daniel 10, anlände 2026.

Sedan lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, en man klädd i linne, vars höfter var omgjordade med fint guld från Ufas. Hans kropp var som krysolit, hans ansikte hade blixstens gestalt, hans ögon var såsom eldslågor, hans armar och hans fötter liknade glänsande koppar, och ljudet av hans ord var som ljudet av en stor skara.

Och jag, Daniel, såg ensam synen; männen som var med mig såg inte synen, men en stor bävan föll över dem, så att de flydde och gömde sig.

Därför blev jag lämnad ensam och såg denna stora syn, och ingen kraft blev kvar i mig; ty min skönhet förvandlades i mig till fördärv, och jag behöll ingen styrka.

Men jag hörde ljudet av hans ord; och när jag hörde ljudet av hans ord, föll jag i djup sömn med ansiktet mot marken.

Och se, en hand rörde vid mig och hjälpte mig upp på mina knän och på mina händers flator. Och han sade till mig: O Daniel, du högt älskade man, förstå de ord som jag talar till dig och res dig upp på den plats där du står; ty jag har nu blivit sänd till dig. Och när han hade talat detta ord till mig, stod jag där darrande. Då sade han till mig: Frukta inte, Daniel; ty från den första dag då du vände ditt hjärta till att förstå och till att ödmjuka dig inför din Gud, blev dina ord hörda, och jag har kommit för dina ords skull. Men fursten över Persiens rike stod mig emot i tjugo dagar; men se, Mikael, en av de främsta furstarna, kom för att hjälpa mig, och jag blev kvar där hos Persiens kungar. Nu har jag kommit för att låta dig förstå vad som skall vederfaras ditt folk i kommande dagar; ty synen gäller ännu många dagar. Och när han hade talat sådana ord till mig, vände jag mitt ansikte mot marken och blev stum.

Och se, en som liknade människosönerna rörde vid mina läppar; då öppnade jag min mun och talade och sade till honom som stod framför mig: O min herre, genom synen har mina kval kommit över mig, och jag har ingen kraft behållit. Ty hur skulle denne min herres tjänare kunna tala med denne min herre? Ty vad mig beträffar försvann all kraft ur mig med ens, och ingen ande blev kvar i mig.

Sedan kom åter en som liknade en människa och rörde vid mig och styrkte mig. Och han sade: O du högt älskade man, frukta inte; frid vare med dig, var stark, ja, var stark. Och när han hade talat till mig, blev jag styrkt och sade: Min herre må tala, ty du har styrkt mig. Daniel 10:5–19.

Daniel ser på den tjugooandra dagen synen av den himmelske Översteprästen i de sista dagarna. Synen av Rom som upprättar synen var det grundläggande och alfa-provet för 2024, och synen av Kristus är tempelprovet. Den frambringar en åtskillnad av den klass som flyr från Daniel och gömmer sig. Den klassen gömmer sig under lögn och falskhet, och av denna orsak får de en kraftig villfarelse.

Daniel berörs därefter tre gånger, först av Gabriel, sedan av Kristus och därefter en tredje gång av Gabriel. I det allra heligaste framställer Daniel, när han berörs tre gånger, en stärkelse, ty det börjar med att han inte har någon kraft när han såg synen, men vid den tredje beröringen blir han slutligen styrkt. Han styrks för att förstå vad som skall vederfaras Guds folk i de yttersta dagarna. Det profetiska budskapet om vad som vederfar Guds folk i de yttersta dagarna är det budskap som framställs i liknelsen om de tio jungfrurna.

Daniel börjar utan någon styrka, ty synen av Kristus såsom i en spegel lämnade honom utan kraft; men vid slutet av de tre beröringarna blir han styrkt, och befallningen att ”var stark, ja, var stark” är en fördubbling, vilken utmärker den andre ängeln eller det andra provet. Det andra provet är tempelprovet, där Guds folk styrks till att förkunna Midnattsropets budskap när lägermötet i Exeter avslutas. Detta prov är tempelprovet, där slutstenen, som var grund- och hörnstenen, blir templets underbara slutsten och därmed markerar dess fullbordan. Daniel styrks på den tjugooandra dagen,

när han genom tro träder in i det Allraheligaste. När han gör det, rör Gabriel vid honom, sedan rör Kristus vid honom och därefter rör Gabriel vid honom igen. Daniel styrks därför till att förkunna budskapet i det Allraheligaste, där han ser Kristus mellan två änglar, och den plats i det Allraheligaste där Kristus är i mitten är nådastolen med de två överskuggande keruberna som blickar mot arken, vilken upplyses av ljuset från Kristi Shekina-härlighet, han som sitter på sin tron. Synen i Daniel tio är profetiskt uppbyggd så, att Daniel skådar Kristi härlighet såsom Shekina på nådastolens tron, medan de två överskuggande keruberna skådar in i arken!

Före lövhyddohögtiden gör Elia anspråk på att hans budskap om regn är det enda budskap om regn som är från Herren, och han framlägger en förutsägelse som når sin fullbordan i en demonstration som bevisar vem som är eller inte är budbäraren och vad som är eller inte är budskapet. Under tre och ett halvt år före Karmel sökte kung Ahab efter Elia, ty det finns en period av kontrovers som föregår Karmel. Berget Karmel är helt enkelt lackmusprovet där karaktären uppenbaras. Samma period i den milleritiska historien inneslöt samma vittnesbörd, då de som hatade budskapet stängde de trogna ute från kyrkorna och de trogna därefter upphöjde ett budskap som kallade människor ut ur det fallna tidigare förbundsfolket, vilket man gick förbi.

Petrus är vid den pingstliga söndagslagsförkunnelsen och förkunnar Joels budskap, vilket innebär att Petrus förkunnar samma budskap när perioden för midnattsropet börjar vid slutet av lägermötet i Exeter, vilket började när Petrus' förutsägelse hade blivit korrigerad, liksom Snogs och Litchs budskap. En kontrovers föregår alltid förutsägelsernas uppfyllelse. Kontroversen börjar därför före förutsägelsernas uppfyllelse.

Det budskap som väcker oro hos Ahab, Jesabel och hennes profeter, hos de hårklyvande judarna på Kristi tid och hos den fallna protestantismen i den milleritiska historien identifieras av Petrus som Joels bok. Före det tredje lackmustestet, vilket utmärks av åsnans lösande, angrips Petrus budskap av laodiceisk adventism, och Petrus bemöter motståndet genom att fastslå att budbärarna inte är druckna, utan helt enkelt är en uppfyllelse av Joels tre kapitel. Joels tre kapitel börjar med ett svidande fördömande av laodiceisk adventism. När budskapet når öronen på dem som är berusade av starka drycker, kommer de att reagera. De konfronterade Kristus när Han steg ned från berget på väg till Jerusalem, och de konfronterade Honom åter i Jerusalem.

Åsnan löses, intåget börjar; de hårklyvande judarna vill tysta budskapet. Jesus fortsätter och stannar sedan och gråter över adventismens sista nådatidens dag. Därefter följer i Jerusalem ännu en konfrontation med judarna, som önskar att folket skall upphöra med sitt budskap. När solen gick ned den dagen, nådde nådatiden för den judiska nationen ännu ett steg. Motståndets utveckling fortsätter fram till korsdöden, och den tog verklig fart med Lasarus' uppståndelse, som markerade den andre ängels ankomst och dröjsmålstiden.

”Betania låg så nära Jerusalem att nyheten om Lasarus uppväckelse snart nådde staden. Genom spioner som hade bevittnat undret fick de judiska rådsherrarna skyndsamt kännedom om fakta. Ett sammanträde med Stora rådet sammankallades genast för att besluta vad som borde göras. Kristus hade nu fullt ut uppenbarat sin makt över döden och graven. Detta mäktiga under var det avgörande bevis som Gud frambar för människorna att han hade sänt sin Son till världen

för deras frälsning. Det var en uppenbarelse av gudomlig makt, tillräcklig för att överbevisa varje sinne som stod under förnuftets och det upplysta samvetets ledning. Många av dem som bevitnade Lasarus uppståndelse kom till tro på Jesus. Men prästernas hat mot honom tilltog i styrka. De hade förkastat alla mindre bevis på hans gudom, och detta nya under fyllde dem endast med än större vrede. Den döde hade blivit uppväckt i fullt dagsljus och inför en skara vittnen. Ingen list kunde bortförklara ett sådant bevis. Just därför blev prästernas fiendskap än dödligare. Mer än någonsin var de beslutna att sätta stopp för Kristi verk.”

”Sadducéerna, även om de inte var välvilligt inställda till Kristus, hade inte hyst samma ondska mot Honom som fariséerna. Deras hat hade inte varit lika bittert. Men nu var de djupt oroade. De trodde inte på de dödas uppståndelse. Genom att åberopa så kallad vetenskap hade de resonerat sig fram till att det skulle vara en omöjlighet för en död kropp att åter bringas till liv. Men genom några få ord från Kristus hade deras teori kullkastats. Det visades att de var okunniga både om Skrifterna och om Guds kraft. De kunde inte se någon möjlighet att undanröja det intryck som miraklet hade gjort på folket. Hur skulle människor kunna vändas bort från Honom som hade förmått rycka de döda ur graven? Lögnaktiga rapporter sattes i omlopp, men miraklet kunde inte förnekas, och hur de skulle motverka dess verkan visste de inte. Hittills hade sadducéerna inte främjat planen att döda Kristus. Men efter Lasarus uppståndelse beslöt de att endast genom Hans död kunde Hans frimodiga fördömanden mot dem bringas till tystnad.” Messias, s. 537.

Lasarus död markerade början på de fyra dagar som Jesus dröjde. Hans död representerade den andre ängelns ankomst, vilken markerar början på dröjsmålets tid. Hans uppståndelse markerar de två vittnenas uppståndelse den 31 december 2023, tjugotvå år efter 11 september. Hans uppståndelse markerar uppståndelsen av Hesekiels döda, torra ben. Hans uppståndelse förebildades av Adams skapelse, vilken bestod i att mänskligheten, representerad av lera, förenades med gudomligheten, representerad av livsanden.

”Judarnas präster och rådsherrar hatade Jesus; men folkskaror trängdes för att lyssna till Hans visdomsord och för att bevittna Hans mäktiga gärningar. Folket greps av det djupaste intresse och följde ängsligt Jesus för att höra undervisningen från denne underbara lärare. Många av rådsherrarna trodde på Honom, men vågade inte bekänna sin tro, för att de inte skulle bli utstötta ur synagogan. Prästerna och de äldste beslöt att något måste göras för att dra folkets uppmärksamhet bort från Jesus. De fruktade att alla människor skulle tro på Honom. De kunde inte se någon trygghet för sig själva. De måste förlora sin ställning eller döda Jesus. Och efter att de hade dödat Honom, skulle det fortfarande finnas sådana som var levande minnesmärken över Hans makt. Jesus hade uppväckt Lasarus från de döda, och de fruktade att om de dödade Jesus, skulle Lasarus vittna om Hans mäktiga kraft. Folket strömmade till för att se honom som hade blivit uppväckt från de döda, och rådsherrarna beslöt att döda även Lasarus och därmed dämpa uppståndelsen. Sedan skulle de åter vända folket till människors traditioner och läror, till att ge tionde av mynta och vinruta, och åter få inflytande över dem. De kom överens om att gripa Jesus när Han var ensam; ty om de försökte gripa Honom i en folksamling, när folkets sinnen alla var fästa vid Honom, skulle de bli stenade.” Early Writings, 165.

Den 18 juli 2020 dödades Uppenbarelsebokens två vittnen, och den andre ängeln samt dröjsmålstiden inträdde. Den 31 december 2023 började den tvåstegade uppståndelseprocessen. Det första steget var grunden; det andra steget var uppförandet av templet på grunden. Den laodiceiska sjundedagsadventistiska kyrkan hatade budskapet från den stund det föddes år 1889, och de hatar det fortfarande. Nu när de förhatliga vittnen, som de trodde var döda, åter lever, kommer de att hata budskapet ännu mer. De kommer att argumentera om förutsägelsen beträffande den 18 juli 2020 med ett gift som motsvarar det hat judarna hyste mot Lazarus uppståndelse. I tempelprövningens historia kommer Petrus att besvara deras felaktiga anklagelser genom att peka på Joels bok som svaret på alla deras lögner.

Vi kommer att fortsätta denna studie i nästa artikel.